

מ"ת 40267/08 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד שנ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

09 ספטמבר 2015

מ"ת 40267-08-15 פרקליטות מחוז תל

אביב פלילי נ' (עוצר)

בפני כב' השופטת נעה תבור

ת"פ 40252-08-15

פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

המבקר

נ ג ד

שם (עוצר)

המשיב

נכחים :

ב"כ המבקרת : עוזר רית מימון

ב"כ המשיב : עוזר עודד מורנו

המשיב הובא ע"י השב"ס מב"ח "אברבנאל"

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

כמפורט בפסקון 8 לחוק לטיפול בחולי נפש, בוחני קיומן של ראיותلقאה, עינתי בתיק החקירה ומצאת כי קיימות ראיות לכהה לעבירה של איומים, לפי סע' 192 לחוק העונשין. ב"כ המשימה בבקשת לקבוע קיומן של ראיותلقאה לעבירה לפי סע' 192 בנסיבות סע' 144(1) לחוק העונשין שענין איומים על רקע עוינות כלפי ציבור מחמת נטייה מינית.

בחומר החקירה הודיעו של המתלוון מיום 13.08.15. בהודעה מצין המתלוון, כי המשיב "הוא התעצבן ואמר שידקרו אותו והוא יגרום שידקרו אותו". הוא אמר את זה לדעתי מעל שבע שמות פעמים ברצף באותו ניסוח. דברים אלו מקיימים תשתיית ראייתית לעבירת איומים. הנסיבות המכחריות מבוססות בעיקר על הודיעתו של המשיב עצמו, אשר קשור בין האイומים, לבין נטייתו המינית של המתלוון. בשלב זה של בוחנת ראיותلقאה, לא אוכל ליחס משקל ממשי להודיעתו של המשיב. בין הצדדים אין מחלוקת בדבר חוות"ד הפסיכיאטרית ממנה עולה, כי המשיב היה שרוי

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - או. verdicts.co.il

במצב פסיקוטי פעיל בעת ביצוע העבירות ולא יכול היה להבחן בין מותר לאסור. העבירה של איומים בניסיונה המחייבת, כוללת צורך להוכיח מניע ספציפי לעבירת האויומים. מדובר בעבירה שלצרכה תctrה המשימה להוכיח יסוד נפשי מסווג מניע. יסוד נפשי כזה אינו מתיישב עם המצב הנפשי שבו היה מצוי המשיב, לפחות לצורך בחינת התשתית הלאורית שנדרש בשלב זה.

במסגרת סמכיותו על פי סעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982 ועל פי סעיף 15 (א) לחוק לטיפול בחולי נפש תשנ"א - 1991, נוכח חותם הדעת הפסיכיאטרית, אשר עולה ממנו כי המשיב אינו כשיר כיום לעמדודין, וכן לנוכח עמדת הצדדים, אני מורה כדלקמן:

1. **ההלים בתיק העיקרי נגד הנאשם יופסקו;**
2. **ה הנאשם יושפץ במקום עליו יורה הפסיכיאטר המחויז, לאחר שנמצא כי קיימת מסוכנות ומצבו מצריך אשפוז;**
3. **תקופת האשפוז המירבית היא על פי סעיף 192 מדובר בפרק זמן מרבי של 3 שנים.**
4. **הפסיכיאטר המחויז מתבקש להודיע לسنגוריה הציבורית ולעו"ד נורית פרחי ממפלג תביעות ת"א, על מועד הבאת הנאשם בפני הוועדה הפסיכיאטרית.**

הسنגור ביקש לקצוב פרק זמן קצר יותר מהתקופה המירבית. תקופת אשפוז איננה עונש ואין לבחון אותה באותו אמות מידת כפי שבוחנים עונש מאסר. בעניין זה אני מפנה להחלטתו של חברי כב' השופט מלמד בת.פ. 13-09-40739. אני ערה להחליטו של כב' השופט רוזן, אשרקבע כי לבימ"ש מסור שיקול דעת בקבצת התקופה, דומה שאין בכך חדש משפטית כאשר נקבע כי לביהם"ש שיקול דעת. עם זאת, בשיקול דעת זה יש לשימוש כאשר קיימים חוסר הלימה ניכר לעין בין העונש המירבי הקבוע לצד הסעיף בחוק, לבין נסיבות המקרה. לא זה המקרה שבפני.

המציאות תשלח עותק החלטה זו לפסיכיאטר המחויז ולسنגוריה הציבורית. תשומת הלב מופנית לכך שהמשיב מבקש להיות מיוצג על ידי עורך דין בהלים בפני הוועדה על פי חוק הטיפול בחולי נפש.

ניתנה והודעה היום כ"ה אלול תשע"ה, 09/09/2015 במעמד הנוכחים.

נעה תבור, שופטת